PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 766 (6200) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 25 decembrie 1969

ZĂPADĂ ȘI CONCURSURI ÎN AVANPREMIERA SEZONULUI DE SCHI

Pronosticurile meteorologilor s-au adeverit. Avem o iarnă cu zăpadă din abundență. Bucuria schiorilor este justificată. Urmează ca de acum să se intre în plin cu organizarea diverselor întreceri, pentru ca toți sportivii (și nu numai ei) să profite de aceste condiții naturale minunate.

PE TOȚI MUNȚII SE POATE SCHIA

Ieri am sunat la telefon Institutul Meteorologic, cu rugămintea de a obține cîteva date despre starea timpului și despre stratul de zăpadă existent în principalele stațiuni montane.

Am primit răspunsuri foarte amabile, încurajatoare, îmbucurătoare. „Se poate schia peste tot. Zăpadă este și... va mai cădea. Iubitorii schiului, în special, se pot bucura. Pentru edificare iată grosimea stratului de zăpadă în cîteva puncte: **Semenic 76 cm, Sinaia 60 cm, Cota 1 500 60 cm, Vîrful cu Dor**, peste un metru, **Predeal 50 cm, Păltiniș 40 cm, Parîng 36 cm, Băișoara 33 cm, Brașov 15 cm, Poiana Brașov peste 50 cm**".

LA SFÎRȘITUL SĂPTĂMÎNII, DIN NOU CONCURSURI

Schiorii fondiști și biatliniștii și-au dat întîlnire pentru simbă-

(Continuare în pag. a 2-a)

un an de tenis

văzut și jucat de ION ȚIRIAC

Șarada lui Santana — Cînd Wimbledon-ul nu mai contează — Scor în fața tenismanilor sovietici — Și „Supermanuel" poate fi învins! — Din nou la All England Club, dar ca finaliști...

Valencia a fost precedată de o săptămînă de incertitudini. Va juca sau nu va juca Santana? Era întrebarea pe care ne-o puneam cu toții, cei patru echipieri ai naționalei și căpitanul ei, Gheorghe Cobzuc, reuniți, în fiecare seară, în camerele noastre de hotel, după o zi de antrenamente.

Personal, îmi puneam și alte întrebări, legate de forța de joc a unui Orantes sau chiar Arilla. Nu uitam că această echipă a Spaniei eliminase cu 5—0 Iugoslavia, la Zagreb, iar Franulovici pierduse în trei seturi în fața lui Manuel Orantes. Nu numai Santana era redutabil. Totuși, cînd cu două zile înainte de startul semifinalei, „Supermanuel" anunța antrenorului său Lew Hoad că nu poate juca, am sesizat imediat că ni se prezintă o șansă extraordinară. Fără Santana, eram capabili, obligați chiar să învingem echipa Spaniei și la ea acasă!

Ne ajută și tragerea la sorți. Joc împotriva lui Orantes, pe care, chiar încălzit cum era de tribune, știam prea bine să-l temperez, iar Ilie Năstase îl are în față pe Arilla, destul de contractat de mizã. Cîștigă și el. Conducem cu 2—0 după prima zi! A doua zi, dublul, cu destule emoții, ne aduce și punctul decisiv, iar după ce îl înving fără probleme pe Liz Arilla, iată că avem 4—0 în fața Spaniei, ceea ce este într-adevăr o performanță! Pînă la urmă 4—1, după introducerea lui Petre Mărmureanu, rezervă, în ultimul simplu.

Sîntem victorioși, fericiți și uităm pentru moment că jocurile pe zgura de la Valencia ne-au îndepărtat mult de un alt obiectiv important: gazonul de la Wimbledon. Pe All England Club, în cel mai mare turneu al anului, apărem fără o pregătire strict necesară. Dar — așa cum avea să se vadă mai apoi — era anul „Cupei Davis" pentru noi.

★

Cele spuse pînă aici, ne pregătiseră oarecum, să nu privim eventualele eșecuri de la Wimbledon ca un dezastru. Ele s-au și produs, în parte. Năstase după ce realizează o adevărată surpriză, eliminîndu-l pe profesionistul francez Pierre Barthes, pierde, destul de rapid, la Graebner. Eu întîlnesc în turul doi pe englezul Mark Cox. Nici nu bănuiam că jucam o avanpremieră la finala inter-zone... Cox, care nu părăsise pînă atunci iarba, se prezenta în fața mea cu un net avantaj al terenului. Nu i-am rezistat, dar — ca totdeauna cînd joc cu un stîngaci — am memorat cîte ceva din felul său de a juca.

La dublu, facem forfait! Foarte explicabil. Domnii organizatori uitaseră, probabil, de rezultatele anterioare ale dublului nostru, faptul că de patru ani eram o echipă aproape neînvinsă, punîndu-ne la sorți, iar alți recunoscuți, mai slabi decît noi, fiind capi de serie! Refuzăm net să jucăm în asemenea condiții. Și o serie întreagă de specialiști

(Continuare în pag. a 4-a)

Cei patru actori principali ai semifinalei inter-zone România — India (de la stînga): Năstase, Țiriac, Lall și Mukerjea.

Viteza de atac a lui Alik Metreveli a fost anihilată de jucătorii noștri, în finala zonei europene.

LECȚIA MODESTIEI

Privit prin incandescenta lupă a fotbalului, anul 1969 a traversat o mulțime atît de variată de evenimente cu drept la memorie, încît încercarea de a selecționa ceva din această succesiune — la o primă aruncătură de privire, fatal superficială — devine cel puțin dificilă, dacă nu imposibilă...

Și totuși, ultimele zile scurse ne-au întins o prietenească mînă de ajutor în prezumtiva selecție amintită, aducîndu-ne la cunoștință, între altele, o veste care a avut darul să încălzească, ca o flacără scurtă dar violentă, cugetele și inimile iubitorilor de fotbal, tocmai acum, în această iarnă atît de aspră.

Să ne explicăm: în „groapa de lei" care este Maracana, acest unic templu fotbalistic în care idolii se nasc sau mor peste noapte, Pelé a marcat al 1000-lea gol dintr-o carieră prodigioasă — eveniment care își găsește meritata pagină, de glorie, în multicolora istorie a soccerului, dincolo chiar de afirmațiile, vagi, care amendează primatul brazilianului vînturînd alte nume, ca cele ale lui, să zicem, „Bimbo" Binder sau „Feitico" Matzzo.

Aici undeva — în referință cu momentul acela de unică trăire al marcării golului jubiliar — se află mobilul acestor puține rînduri, dedicate de data aceasta nu atît măiestriei de artizan, recunoscută pînă la fetiș, a lui Pelé, cît, mai ales, modestiei lui, virtute de-a dreptul surprinzătoare în cazul concret al celui mai mare dintre cei mari...

Aclamat de o mulțime delirantă, asaltat de gazetari al căror număr depășea multe închipuiri, Pelé — după propria-i mărturisire, un incurabil timid în fața camerelor de luat vederi — declara, în cuvinte prea simple pentru a mai fi comentate: „Ce atîta entuziasm? O mie? I O cifră ca oricare alta...", pentru ca după o clipă încărcată de tăcere să adauge, cu voce triumfătoare: „Dedic acest gol tuturor atacanților lumii!"

Superbă lecție de modestie, nedisimulată și nevicleană, venită din partea unuia dintre regii neîncoronați ai gazonului, lecție care ne invită la profunde reflecții, ce ies — neîndoios — din perimetrul acesta al sportului pe care unii, din nechibzuință sau trufie, îl bănuiesc atît de limitat...

Și cînd ne amintim că, nu cu multe luni în urmă, la o ședință de analiză a unei anodine echipe provinciale, un fotbalist oarecare, pe nume parcă Mustață, condiționa, senin și convingător, rămînerea lui în orășel de substanțiale avantaje materiale, ne cuprinde parcă tristețea...

„Am valoare!" — declara tînărul cu pricina, și poate că apropierea acestei amintiri neplăcute de modestia autorului golului nr. 1000 este mai degrabă forțată. Sau — să zăbovim o clipă mai mult — poate că nu e...

Ovidiu IOANIȚOAIA

ÎN DERBYUL FEMININ DE VOLEI

DINAMO A SURCLASAT PE RAPID: 3-0!

Dacă am cerceta istoria întîlnirilor dintre echipele feminine bucureștene Dinamo și Rapid, am constata că întîlnirea consumată aseară în sala Floreasca aduce o notă de inedit: niciodată diferența valorică dintre cele două garnituri n-a fost mai pregnant de partea dinamovistelor, niciodată elevele antrenorului emerit Gheorghe Constantinescu nu și-au supus adversarele la o mai mare umilință, în sfîrșit, niciodată giulești nu s-au prezentat mai slab, de-a dreptul penibil, dincolo de orice explicație logică...

În consecință, o cronică a acestui meci fără istoric devine nepotrivită, rezultatul final — 3—0 pentru Dinamo, cu seturi cîștigate la 6, 12 și respectiv 3 — scutindu-ne de urmărirea, comentată, a evoluției scorului.

Rapidul — o echipă ale cărei virtuți în sextetul de bază (fiindcă rezerve valoroase — o spunem pentru a cîta oară? — nu are) au generat nu o dată aprecieri favorabile — s-a prezentat aseară sub nivelul unei formații de rezerve adunate de la ...6 cluburi! „Bilanțul" giulești este grăitor: nici un fel de omogenitate, jucătoare care s-au întrecut parcă în a greși, un cuplu de ridicătoare (Rebac—Chezan), altădată lăudat, ieri apatic și stereotip, trăgătoare sleite și neinspirate, ele însele coautoare ale victoriei dinamoviste.

Referindu-ne la echipa învingătoare, trebuie să subliniem valoarea evident crescută a tuturor jucătoarelor folosite, superioare adversarelor la toate capitolele. Excelentele pase scurte, servite de Gheorghescu și Constantinescu, au oferit atacului — cu Iliescu, Bogdan și Popescu „în mînă" — posibilitatea să se remarce permanent, prin smeciuri imparabile, care au găsit blocajul advers nepregătit, prost plasat sau pur și simplu... nu l-au găsit!

Bun arbitrajul prestat de Pătru Zoe și Emil Costoiu.

Aurelian BREBEANU

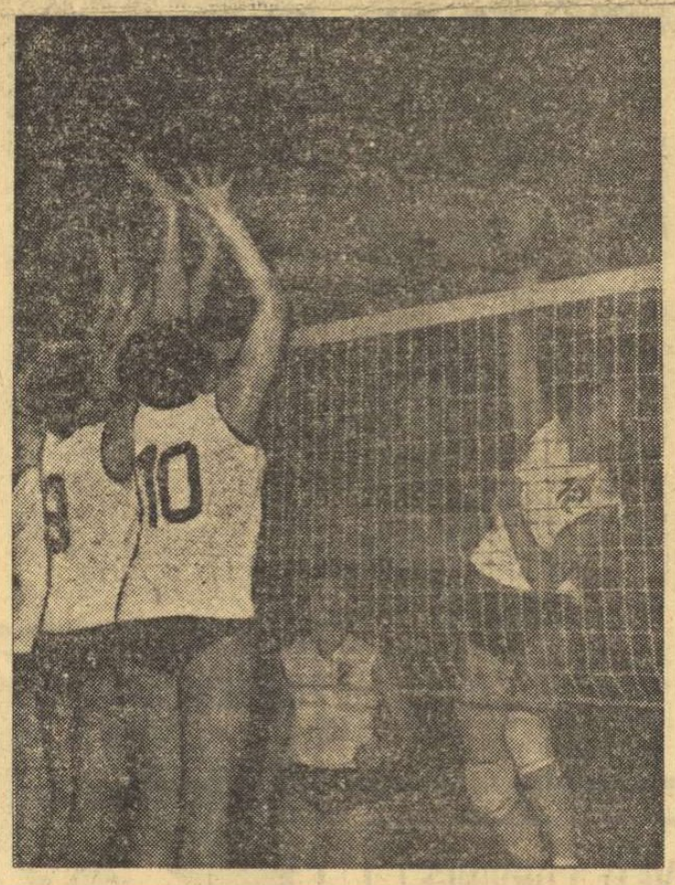

Helga Bogdan trage pe lîngă blocajul rapidist obținînd încă un punct pentru Dinamo.

Foto: B. VASILE

În meci-restanță la baschet

COMERȚUL TG. MUREȘ - DINAMO BUCUREȘTI 58—65 (30—27)

TG. MUREȘ, 24 (prin telefon). În meciul-restanță din cadrul campionatului diviziei A, formația locală masculină Comerțul a fost întrecută de Dinamo București cu scorul de 65—58 (27—30). Jocul a fost în general echilibrat. La un moment dat, mureșenii au condus cu o diferență de 14 puncte (min. 10 : 21—7). După pauză, bucureștenii au avut o revenire puternică și s-au detașat în învingători.

V. ALBU și V. KADAR, coresp.

Prin zăpadă, grupul atleților lui Söter aleargă spre... performanțele lui '70 în decorul de basm al Cotei 1 250.

LA PREDEAL, ÎN MIJLOCUL PERFORMERILOR LUI '70

- **VIORICA VISCOPOLEANU: „În noul an, un nou record al lumii!"**
- **Interviu cu un om supărat...**
- **Ceea ce Merckx și Gimondi știu de multă vreme**

A devenit o obișnuință ca în pragul noului an să ne împărtășim aspirațiile, să ne înfățișăm proiectele. Nu pentru a respecta această tradiție am făcut o lungă și deosebit de plăcută vizită la Predeal, acolo unde sumedenie de sportivi își petrec vacanța de iarnă, punînd încă o cărămidă — poate cea mai importantă — la temelia performanțelor sezonului 1970. Mobilul călătoriei a fost, de fapt, „fotografierea" activității performerilor ce-și stabiliseră tabăra acolo.

Situată la poalele pîrtiei, cabana „Clăbucet-sosire" este asaltată zilnic de numeroși amatori ai lunecușului pe schiuri. După ce au urcat de cîteva ori, purtați ca în troică de schi-lift, și au coborît — cu sau fără popasuri... forțate — acești tineri, veseli ca și tinerețea lor, vin la „nea Marica" să le ofere ceaiul cu arome îmbietoare, să povestească cum l-au ocolit pe „bobocul" căzut în zăpadă cu o cristiană à la Killy. Dacă ai buna inspirație de a ocupa — într-un astfel de moment — un loc la una din mesele elegantului restaurant, transformat ad-hoc într-o oază a entuziasmului, poți avea multe și plăcute surprize. De pildă, poți participa la emoțiile antrenoru-

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 2-a)

DADA MONDIAL

Sport sub semnul... transplantului cardiac!

Anul 2040... Undeva în lume, pe un stadion arhiplin, o sută de mii de spectatori asistă, cu sufletul la gură, la un mare concurs atletic, desfășurat în prezența somităților genului, venite din toate colțurile mapamondului...

Reporterul televiziunii locale relatează cu o voce triumfătoare, care survolează meridianele: „În proba de 1 500 metri, categoria N, australianul Penrose și-a adjudecat victoria în 3 minute, 29 de secunde, 25 de zecimi, cu două secunde înaintea bulgarului Traikov... Peste cîteva clipe, veți urmări cursa categoriei AH, în care va fi interesant de asistat, stimați telespectatori, la duelul dintre deținătorul recordului mondial, francezul Argout, și kenianul Dbila. Reamintesc performanța alergătorului francez, omologată acum două săptămîni ca record al lumii: 2 minute, 47 de secunde, 8 zecimi!"

★

Evident, cititorul de astăzi ar putea taxa afirmația de mai sus drept o simplă glumă, dar n-ar fi exclus ca la auzul cuvintelor telereporterului, atunci, în anul 2040, nimeni să nu se mire, informația amintită fiind acceptată, fără nici un gest de protest sau de surpriză...

Dacă pentru oamenii anului 2040, cele două categorii — N și AH — n-ar mai reprezenta o enigmă, atunci, pentru cititorii de astăzi ai ziarului, trebuie să ne explicăm: N reprezintă prescurtarea a ceea ce s-ar înțelege prin „atleți normali" (evident, din punct de vedere al construcției umane), AH a

I. OVIDIU

(Continuare în pag. a 4 a)